

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 25. junija.

Dogovor mej Francijo in Anglijo o egiptovskem vprašanji zavzima danes pred vsem in vso pozornost političnih krogov in v nekakej napetosti pričakuje se, kako se bode o tem vprašanji izrekel angleški parlament, bode li gledé tega dogovora zopet nadvladal Gladstone, ali ga bode zadél že dolgo obetovani in osobito od nemške strani željno pričakovani poraz.

Priznavati se mora, da je Gladstone pravočasno pripravil javno mnenje na to vprašanje in mu gladil pot. Jedva je zagledal beli dan senačni, s črko G. znamenani članek v „Fortnightly Review“, v katerem se je dokazovalo, da mora Angleška iskati in gojiti prijateljstvo s Francijo in Rusijo, že se je v novi objavil drug političen članek z leta 1877, v katerem Gladstone razpeljava in dokazuje da bi bilo vsako nadaljno razširjevanje angleške države le zlo, ki bi prouzročevalo resnobne nevarnosti, če tudi ne neposredno. Anglija ima itak posla dovolj, še večje razširjevanje zapeljalo bi v pustolovno politiko, ki bi povsodi iskala angleških koristij, zanemarjala pa domača tla,

kjer je korenina in bistvo angleške narodne sile in mogočnosti. Strah pred Rusijo zdi se Gladstonu smišlen, kajti glede Indije odločilna je volja njenih 240 milijonov prebivalcev, ki bodo rajši ostali z Anglijo v zvezi, nego da se razpostavili nevarnostim in negotovostim spremembe. Zategadelj tudi sueški prekop nema za Anglijo tolike važnosti, kolikor mu je prisvajajo nekateri politiki. Ko bi kaka druga vlast zavzela sueški prekop, bil bi to hud udarec za svetovno trgovino, osobito pa za Angleško, ki je najmočnejše udeležena, konečno pa bi to zavzetje imelo le ta pomen, da bi indijske ladije tri tedne bile dalje na potu. Prisvojitve Egipta potom kupa ali tatvine bil bi prvi korak k ustanovitvi velike afrikanke države, ki bi Abesinijo mimogredé pogoltnila in kapske kolonije podala roko. A tisti dan, ko bi si Anglija prisvojila Egipt, bi tudi srčno prijateljske razmere mej Anglijo in Francijo bile uničene.

S proglašenjem teh, že l. 1877. iznešenih načel, dokazal je Gladstone, da njegova politika ni brezsmotrna, da se temveč ravna po gotovem, trdnem črteži, katerega glavna točka je: dobri odnošaji s Francosko, dokazal je na dalje, da se niti za hipec ni izneveril svojemu slavnemu načelu „Hands off“, kajti kakor je nekaj jonske otoke s strateško važnim Krfom dal Grkom nazaj, tako bode tudi sedaj po s Francijo sklenenem dogovoru v 1. dan januarja 1888 brez ugovora ostavil Egipt. Le ko bi do tega obroka se še ne povrnila redne razmere v to deželo, le tedaj bi se nadaljevala okupacija a le s privoljenjem vevlastij, v tem slučaju bila bi tedaj Evropa sodnik, ne pa Angleška, kakor se je izrazil minister Ferry v francoske zbornici.

Po izpraznenji bi se Egipt proglašil neutralnim po izgledu Belgije, sueški kanal pa svobodnim in tako bi se uresničila po Gladstonu za Egipt uporabljena [Monore-doktrina: „Egipt Egiptanom“.

Domnevati se sme, da bode omenjeni dogovor vsprejet ta- in onkraj kanala, kajti tudi v Franciji poudarja se nujnost dobrih odnošajev z Anglijo in tako utegne se zgoditi, da bode Egipt, ki je s prva razdvojlil zapadni vevlasti, povod njijinej prijateljske zvezi, na veliko nevoljo nemškega kancelarja in nemških listov, ki so dosledno napadali in smešili Gladstonovo politiko.

Ako bode angleška zbornica vsprejela dogovor o egiptovskem vprašanji, bode to za Gladstona jednaka zadostitev in jednak uspeh, kakeršen je bil Ferry-jev v Tonkingu in potem ni v bližnjem bodočnosti nobenega tacega vprašanja, ki bi bilo povod razporu, potem se utegne zgotoviti pokojnega Gambette oporoka: Tesna zveza z Anglijo na vsak način!

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor istrski.

Poreč, 24. junija.

(VI. seja.) Predseduje dr. Vidulič. Vladni zastopnik Gummer. Navzočnih 27 poslancev.

Zapisnik, v katerem je zadnjič omenjena opazka Laginje, se potrdi.

Ivančič izroči pismen predlog, podpisan tudi od slovanskih poslancev: Da bi vlada skrbela za napredek zanemarjenega mornarstva z dobro pomorsko postavo in deljenjem podpor.

Dr. Buba stavi predlog, naprositi vlado, da ustanovi mesto realke, koja ima prenehati, obrtno šolo v Piranu.

Laginja podpira ga z opombo, da se take šole tudi drugod ustanove n. pr. v Kastvu.

Prične se generalna debata o proračunu za leto 1885.

Zamljič reče, da bi manjina morala odbiti proračun, da-si je prepričan, da ga bode večina odobrila. Priporoča štedenje.

Laginja govori italijansko z opazko, da to ne stori na ljubo dr. Amorosu, nego za to, da ga bode razumelo italijansko prebivalstvo Istre. Proračuna Slovani ne morejo odobriti, ker bi s tem dali zaupnico deželnemu odboru, kajti finančni odbor pritrdil je vsem njegovim nastavkom. „A mi nemamo zaupanja v deželni odbor, niti v večino, ki je z njim solidarna.“ (Fragiacomo zakliče: Impertinenz!) „Ga ne odobravamo zato, ker se za slovansko prebivalstvo ne trosi v razmeri plačil in ker se sploh ne naravno trosi.“ Navaja pojedine primere iz proračuna in stranki pridržuje pravo v specijalni debati staviti svoje predloge.

Sbisa in dr. Gambini odgovarjata strastno. Zadnji nazove zbornico: „Aula italiana“, prizna pa

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXI. Poglavlje.

Božja sodba.

(Dalje.)

— Nikdo se ni oglasil, vsi so vedeli, da je Morozova stvar pravična, in car je že hotel objaviti, da je opravičen, četudi ga je sovražil, kar se zasljišji kliči:

Borec gre, borec gre! In v ograjo se je prikazal Matvej Homjak.

— Gojda! — rekel je in mahnil s sabljo po zraku. — Stopi semkaj, bojar, jaz se bodem bil za Vjazemskega.

Ko je Morozov, ki je dozdej čakal z golim mečem, zagledal Homjaka, obrnil se je nevoljen k pričam dvoboja.

— Z najemnikom se ne bijem! — rekel je ponosno. — Ne spodobi se bojarju Morozovu biti se z nadkonjarjem Griške Skuratova.

Utaknil je meč v nožnice in stopil je k mestu, kjer je bil car.

— Car, — rekel je, — dovolil si mojemu sovražniku postaviti za sebe borca; dovoli še meni poiskati najemnika proti najemniku, ali pa ukaži odložiti boj za drugokrat.

Kakor bi tudi bil rad Ivan Vasiljevič pogubil Morozova, pa prošnja je bila preveč pravična. Car se ni hotel pokazati strankarskega pri božjej sodbi.

— Ukaži klicati glasnikom! — rekel je jezen: — ako ne najdeš najemnika, bij se sam, ali pa priznaj svojo krivdo in daj glavo!

V tem je Homjak hodil doli ob ograji, mahal s sabljo in posmehoval se gledalcem.

— Glej, — rekel je, — mnogo se je vas vran zbralo, a ni nobenega pravega sokola mej vami! Da bi le jeden prišel pokusiti mojo sabljo, in razveselit carja! Ali ste roke odmahali, ko ste mlatili, in boke na peči odležali!

— Da bi te vrag! — spregovoril je goslar: — jaz bi ti že dal, ko bi imel svojo sabljo pri sebi! Glej! — nadaljeval je in sunil tovariša pod rebra, — ali ga poznaš?

A fant ni slišal vprašanja. Raztegnil je usta in uprl je oči v Homjaka.

Kaj? — nadaljeval je Homjak: — ali ga mej vami ni borca? Ej, vi, vatlarji, zemljariji, prejeji, tkalci! Kdo se hoče meriti z menoj?

— Jaz! — razlegel se je nepričakovan glas dečaka in prijel je za verigo ter dejal jo čez glavo, in malo je manjkalo, da ni poruval brastovih kolov, na katere je bila pritjena.

In bil je v ograji, in videlo se mu je, da se je sam čudil svojej predrznosti.

Z besnim pogledom in odprtimi usti, pogledal je zdaj Homjaka, zdaj opričnike, zdaj samega carja, ne da bi izpregovoril kako besedo.

— Kdo si ti? — vprašal je bojar, ki je nadzoroval dvoboj.

— Kdo sem jaz? — rekel je, malo pomislil in nasmejaj se.

— Kdo si ti? — ponovil je bojar.

— Mitka! — odgovoril je dobrodošno, kakor bi se čudil vprašanju.

— Hvala tebi, fante! — rekel je Morozov dečsku, — hvala, da se hočeš potegniti za pravico. Ako zmagaš te bodem bogato obdaroval. Ni še vse oropano pri meni; hvala božjej milosti, še je s čim nagraditi mojega borca!

manjini pravo, služiti se svojega jezika, dasiravno je šla z novci Starčevića v tej zadevi k Taaffeju. Predsednik pozove ga na red.

Poročevalec dr. Campitelli trdil se je dosta temeljito pobijati razloge manjšine, a se mu ni posrečilo ovreči jih.

V specialni debati stavijo slovanski poslanci razne predloge in opombe, kar se pa vse zavrže.

Najvažnejši bil je predlog Spinčića za resolucijo v smislu, da se ne odobri postopanje deželnega odbora gledé vsprejemanja gojencev v poljedelsko šolo. Leta 1882 sklenilo se je bilo vsprejemati v to šolo take dečke, ki znajo pisati in čitati. Deželni odbor pa je v dotičnem razglasu terjal, da morajo znati čitati in pisati italijanski.

Deželni glavar pravi, da je deželni odbor pravilno postopal; kajti v tem, da se je določilo znanje pisanja in čitanja, razumeva se samo ob sebi, da italijanskega, ker do takrat se v zboru ni nikdar govorilo o drugem jeziku!!

Dr. Costantini predlaga, da se šolski stroški razdelé po okrajih. Leginja odgovarja mu, da bi se skladal z njim, ako bi se vsi računi (tudi zemljiško-odvezni) tako uravnali.

Spinčić bil bi tudi za Costantinijev predlog, ako bi se posamičnim šolskim okrajem povrnilo vse ono, kar so do zdaj brez koristi plačali. — Predlog Costantinijev, da ima deželni odbor zadevo proučiti, se vsprejme.

Seja pretrga se od 2. do 6. ure.

Ob 6. uri se nadaljuje seja in večina odobri proračun po nasvetih finančnega odseka, recte deželnega odbora.

Dr. Bubba poroča za šolski odbor o prošnji učiteljev za zboljšanje plač. Ta prošnja se odbije. Ravno tako prošnja necega učitelja za podporo.

Sklep seje ob 7^{1/4}.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V. G. V. Petričič poroča o vprašanji, naj bi se li ne izdala naredba, s katero bi se v zmislu zakona z dne 23. junija 1881, drž. zak. št. 62, prepovedalo onim trgovcem, kateri imajo pravico samo tržiti z žganimi opojnimi tekočinami, imeti v zalogi v svojih prodajalnicah žgane opojne pijače v nezamašenih sodcih in nezapečatenih steklenicah.

Dunajska žganjarska zadruga je c. kr. finančno ministerstvo mej drugim tudi prosila, naj bi se nadzireteljem zaokazalo, da smatrajo kot prikrajšanje posebne pristojbine, katera se mora plačevati za točenje, že tedaj, če se dobijo v prodajalnicah trgovcev na podrobno, prodajalcev mešanega blaga, branjcev itd. odprte posode z žganimi opojnimi pijačami.

Češ, če smejo trgovci, kateri imajo pravico samo tržiti z žganimi opojnimi pijačami, imeti v svojih prodajalnicah odprte posode z žganimi opojnimi pijačami, se s tem gotovo pospešuje neopravičeno točenje na drobno; nastane torej še vprašanje, bi li ne bilo umestno, da udeleženi ministerstvu izdasta naredbo, s katero bi se vsem trgovcem, kateri imajo pravico samo tržiti z žganimi pijačami, prepovedalo pod ostro kaznjo, da ne smejo v svojih, občinstvu pristopnih prodajalnicah imeti v zalogi žganih opoj-

nih pijač v nezamašenih sodcih, t. j. tako zamašenih, kakor je v trgovanji navadno, in ne v nezapečatenih steklenicah. Dalje da nastaje tudi vprašanje, bi se li ta prepoved ne raztegnila tudi na ona prostorišča, katera so s prodajalnico v neposredni zvezi.

C. kr. deželna vlada obrača se do zbornice, naj izrazi svoje mnenje o gornjem vprašanji. — V tem slučaju izdal bi se ukaz, kateri bi omejeval trgovino z žganimi opojnimi pijačami, kar pa po mnenji odsekovem nikakor ni priporočljivo, kajti zakon z dne 23. junija 1881, drž. zak. št. 62, pač ne potrebuje poostritve. Po omenjenega zakona §. 2. je točenje in podrobno prodajanje žganih opojnih pijač, kakor tudi trgovanje z istimi, kadar se trgovina ta vrši v zaprtih posodah, držecih samo po jeden liter ali po menj podvrženo posebni davščini. Po §§. 3. in 4. je dosega dopustila navezana na pogoje; po §§. 8 in 17 so pa za prestopke postavljene občutljive kazni. Po mnenji odsekovem skrbi zakon zadosti, da se trgovci odvrčajo od nezakonite uporabe obrtnih pravic, in to tem bolj, ker bi bil tak prestopak zakona, če bi z vso natančnostjo v to poklicane osebe čuvala, le zelo redek.

Nikakor se odsek ne more soglašati s tem, da bi se onim trgovcem, kateri imajo pravico samo tržiti z žganimi opojnimi pijačami, nalagale še druge neprilike s tem, da se jim prepove, imeti v zalogi žgane opojne pijače v nezamašenih sodcih ali nezapečanih steklenicah v svojih prodajalnicah, ali še celo v prostorišjih, z onimi v neposredni zvezi. S tako naredbo bi se le oviral promet in bi se nikakor še ne doseglo, da bi se vender ne prestopal ukaz. Odsek torej stavi predlog:

Slavna zbornica naj se izreče proti izdavi daljše naredbe, katera bi omejevala trgovino z žganimi opojnimi pijačami.

Ta predlog se je jednoglasno vsprejel.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. junija.

Volilni odbor koroških veleposestnikov sklicuje na 18. avgusta volilen shod, da se postavijo kandidatje za **deželni zbor**. — V mestih na Moravskem utegne biti izid volitev nekaj ugodnejši za Čehe, kakor se je s prva mislilo, kajti mnogo nemških volilcev ne bo volilo, ki so prejšnja leta volili. Kajti pri sestavi novih volilnih listov se je pokazalo, da so se pod prejšnjo vlado godile velike nerednosti. Tako jih je v Ogerskem Hradišu volilo nad 100 volilcev, največ židov, ki niti volilne pravice nima. Pokazalo se je, da se imajo Nemci na Moravskem za svojo veliko večino največ zahvaliti nepostavnej sestavi volilnih listin.

Hrvatski sabor je končal generalno budgetno debato. Predvčeraj so govorili še štirje govorniki in sicer trije za in jeden proti. Proti je govoril Starčević in z jako surovimi izrazi napadal večino in vlado. Večkrat ga je moral predsednik klicati k redu. Včeraj je še govoril budgetni referent, Mškatovič. Starčević in njega tovariši so večkrat pretrgali njegov govor z razžaljavimi klici. Predsednik moral je Starčevića klicati k redu. Potem pa je bilo glasovanje.

Predvčeraj je na čast **skupnega finančnega ministra** Kallaya bil v Banjaluki velik banket. Najprej je minister sam napil na cesarja in na vojsko, potem je pa napil podmaršal pl. Keil

V tej opravi je Mitka, ves zmešan, oziral se na desno in na levo, nadejajoč se še vedno, kje najti goslarja.

Gledajoč ga se je car začel glasno smejati. Njega so posnemali sprva opričniki, potem pa še gledalci.

— Kaj se derete na vse grlo? — rekel je Mitka nevoljen; — jaz brez te kape in brez železne srajce pojdem na tega!

Pokazal je s prstom na Homjaka in začel je s sebe vleči oklepno srajco.

Razlegal se je nov hohot.

— S čim pa pojdeš nanj? — vprašal ga je bojar.

Mitka se je popraskal za tilnikom.

— Ali nimate nikake gorjače? — vprašal z zategujočim glasom in obrnil se k opričnikom.

— Kak tepec je? — zakričali so, — od kod se je vzela. Kdo ga je poslal semkaj? Norec, ali mari misliš, da se mi bijemo po kmetiski z gorjačami.

Pa Ivana Vasiljeviča je zabavalo njegovo obnašanje, in zato ga ni dovolil pregnati.

— Dajte mu gorjačo, — rekel je, — naj se bije, kakor se zna.

Homjaka je to razžalilo.

(Dalje prih.)

ministru. Škof Marković administrativnemu direktorju pri deželni vladi, Kučeri. Po obedu je bila orientalska svečanost na vrtu in umetalni ogenj.

Tudi **ogerska** vlada že primišljuje, kako bi omejila svobodo tiska in svobodo govora v parlamentu. Razni škandali v parlamentu in izgredi pri poslednjih volitvah so jo poučili, da tako ne sme več pustiti, ako neče izgubiti vse avtoritete. V parlamentu je izgubila najboljše svoje privržence, od nasprotnih strank so pa izvoljeni ravno najduhovitejši in najodločnejši vodje, zato se boji, da bi se parlament ne uporabljeval v to, da bi smešili nasprotniki njo in njene privržence. Zato pa vladni list „Nemzet“ že priporoča, da se parlamentarna disciplina postri, in se dadó predsedniku zbornice poslancev večje pooblastila, ter se bodo mogli posamični poslanci zéčasnno izključiti. Volilna doba naj bi se podaljšala, da ne bi se tolikokrat ponavljali izgredi, ki le slabé veljavo vlade in povečšavajo silo antisemitizma. Za časnike naj se uvede sodnijska konfiskacija, in časniške prestopke zaradi razhajenja časti soditi naj se odvzame porotnikom in da sodnikom. Poslednje je jako nevarno, ako se pomisli, da ogerske sodnike, kakor ogerske uradnike sploh le prevečkrat vodi politična strast in dobičkarstvo.

Vnanje države.

Avstrijski, ruski in nemški diplomatični zastopnik pri arbskeji vladi so se sešli v Nišu, kjer sedaj biva vlada in dvor, da se posvetujejo o **srbsko-bolgarskem** mejnem prepiru. Nemški poslanik bode neki priporočal, da naj velevalsti zahtevajo od Bolgarije, da ukaže srbskim ubežnikom preseliti se v vzhodnjo Bolgarijo.

Ko je predvčeraj dal Ferry v **francoskeji** zbornici pojasnila o egiptovskem vprašanji, začela se je debata o reviziji ustave. Ferry je predlagal nujno obravnavo te zadeve in njega predlog se je vsprejel s 441 proti 91 glasom.

Nemški državni zbor je predvčeraj vsprejel delniški zakon nespremenjen, kakor ga je predložila dotična komisija. Potem se je državnemu zboru predložila neka predloga, ki se tiče podjetniškega davka, in predloga o kolekovem davku.

Poročila iz **Sudana** so jako redka in nezanesljiva. Angieska vlada že 74 dnij ni dobila nikakega pisma od Gordona. To je objavil lord Fitzmaurice v petek v spodnji zbornici in pristavil, da se je odposlalo nad 20 potov v Chartum, pa brez uspeha. Jeden teh je neki prišel v Chartum, dobil od Gordona pismo, pa je nazaj gredé bil ubit. V Suakim so neki prišli romarji iz Chartuma, in so pripovedovali, da je tam vse mirno in prav po ceni. Po nekem drugem poročilu pa general ne biva več v guvernerskeji palači, ampak v velikeji avstrijskeji misijonskeji hiši, katera je s svojimi palmovimi vrtni ob Modrem Nilu, dobro utrjena. Tudi se že dvomi, da bi bil res pal Berber, vsaj 25. maja se je še držal. Kakor se poroča bližajo se ustajniki Korosku.

Dopisi.

Iz Podsrede 23. junija. [Izv. dop.] (Volilni shod.) Mej vsemi slovensko-štajerskimi okraji je narodna zavest v Kozjanskem okraji bila še prav malo probujena. Zaradi oddaljenosti od železnice je težke sklicavati shode, središče okraja, trg Kozjanski pa šteje pičlo število rodoljubov. Srečna misel je tedaj bila, ko so narodni možje v Podsredi izražali željo, da bi se tam napravil volilni shod, zlasti tudi zaradi tega, da se postavi narodni kandidat proti dozdanjemu, za slovensko stvar nezanesljivemu poslancu Žnidaršiču v Brežicah. Dasi je shod bil še le v poslednjem „Gospodarji“ in tudi v vašem listu še le par dnij poprej naznanjen, zbralo se je vender v nedeljo popoldne kacic 500 do 600 mož v našem prijaznem trgu. Hiše so bile okinčane s cesarskimi in slovenskimi zastavami in ko se ob štirih pripeljejo naši častiti gostje, v prvem vozu naš velečenjeni državni poslanec g. dr. Vošnjak in g. Jerman, potem gg. dr. Gregorec iz Maribora, Miha Vošnjak iz Celja, F. Lenček iz Blance, notar Veršec iz Sevnice in drugi, zagrmel je pok možnarjev, godba je svirala cesarsko himno, zbrano ljudstvo pa jih je pozdravljalo z navdušenimi živioklici. Potem se je začelo zborovanje. Predsedoval je g. notar Veršec. Ker za toliko stotin ni bilo prostora v dvorani, stalo je ljudstvo pri vseh oknih, da posluša govornike.

G. dr. Vošnjak poroča, kaj se je storilo v državnem zboru v narodnem in gospodarskem oziru, omenja resolucije zastran učiteljišča v Mariboru in srednjih slovenskih šol, ministerijalne naredbe za upeljavo slovenščine pri justičnih uradih, zakone proti oderuštvi, proti ponarejenemu vinu, o hranilnih in posojilnih zadrugah itd. Konečno kaže na Kranjsko, kjer imajo Slovenci večino v deželnem zboru in so letos napravili enketo za povzdigo kmetškega stanu. Govorniku so zadoneli živahni živioklici, ko je svoj vsem poslušalcem razumljivi, zanimljivi govor končal.

Homjak je videl Mitko pri Paganskeji Luži, kjer je ta dečak ubil z jednim samim udarom konja pod njim, in potem, hoteč se navaliti na jezdeca, pritisnil svojega tovariša. Pa v splošnem pretepu Homjak ni mogel ogledati Mitkinega obraza, in v Mitkineji vnanjosti ni bilo ničesar tacega, kar bi se lahko dalo zapamtiti. Homjak ga ni spoznal.

— S čim se hočeš biti? — vprašal ga je dvoboj nadzorujoč bojar, gledajoč fanta, kateri ni imel niti oklepa, niti orožja.

— S čim se bodem bil? — ponovil je Mitka, obrnil se nazaj ter z očmi iskal goslarja, da bi se posvetoval z njim.

Pa goslar je bil odšel na drugo mesto, kakor je tudi gledal Mitka, pa ni ga mogel najti.

— No, poišči si sabljo in oklep ter pripravi se na boj, — rekel je bojar.

Mitka se je začel ozirati okrog v zadregi.

Carju se je zdelo smešno njegovo obnašanje.

— Dajte mu orožje! — rekel je: — bomo videli, kako se zna biti!

Mitki dali so popolno vojno opravo; pa kakor se je tudi prizadeval, nikakor ni mogel spraviti nase oklepne srajce, in čelada mu je bila tako majhna, da mu je stala prav vrhu glave.

G. Terček iz Kozjega se v imenu vrnicev zahvaljuje g. državnemu poslancu za njegovo neumorno delovanje v prid slovenskega naroda in kmetkega ljudstva.

Potem je nastopil umirovljeni komisar, cesarski svetnik g. Jerman, v našem okraji dobro znan in priljubljen še iz tistega časa, ko je pri Brežkem okrajnem glavarstvu služboval. Boljega kandidata za naš okraj si narodna stranka ni mogla izvoliti. Pokazal pa je tudi pri shodu, da je spreten govornik in da dobro pozna vse težnje svojih kmetških volilcev. Pred vsem izreče, da je naroden in konservativen in da se bo v zboru vedno držal te stranke. Potem razvija svoje misli o šolstvu, o administrativni upravi, o preobloženju občin in županov, o nepotrebi okrajnih zastopov in sploh o škodljivosti liberalnih naredeb in zakonov za kmetški stan. Prav ugajala je sledeča primera gledé šolstva: Na mizi stoji skleda polna jedi; nemški otrok dobiva žlico in lahko precej zajema in je. Slovenskemu otroku pa se daje v roko kos lesa, iz katerega naj si žlico izreže, da bo mogel jesti. Nemški otrok je v tem že sit, ko je slovenski si toliko nemščine prisvojil, da razume pouk.

Po govoru, ki je bil prav pohvalno vsprejet, je g. Fr. Lenček, veleposestnik na Blanci, priporočal gosp. Jermana kandidatom za deželni zbor, čemur so volilci s krepkimi živoklici pritrdjevali. Potem bi še imela govoriti gg. dr. Gregorec in M. Vošnjak, pa navzočni okrajni glavar iz Brežic se je temu ustavil, češ da on shod, ker ni bil naznanjen politični oblasti, smatra v smislu zakona kot pogovarjanje mej volilci, pri katerem se smejo le volilci dotičnega okraja zglasiti. Ker se je namen itak že dosegel, da se je predstavil in proglašen bil narodni kandidat, sklenil je predsednik zborovanje. K shodu so prišli možje po več ur daleč, iz Sevnjskega okraja, iz Pišec, od sv. Petra, iz Planine, Kozjega, Buč, Podčetrška itd. Volitev g. Jermana je zagotovljena v kljub agitaciji g. Žnideržiča, ki leta v potu svojega obraza od volilca do volilca, da bi si ohranil svoj poslaniški sedež. Po shodu so se vrstile napitnice pri izvrstni vinski kaplici v gostilni g. Alegrija. Pogovarjalo se je tudi zastran ustanovitve posojilnice in z načelnikom zveze slovenskih posojilnic gosp. M. Vošnjakom sklenilo, da se ustanovi hranilna in posojilna zadruga v bližnjem Šent Petru. Narod se zave da svojih pravic, pa je tudi hvaležen svojim voditeljem, da mu pomagajo zboljšati si težavne materialne razmere.

Iz Šmarja pri Jelšah 22. junija. [Izv. dop.] Nedavno je imel občinski odbor okolice Šmarjske zbor, pri katerem je Komih, pošten naroden kmet, predlagal, naj odbor sklene prositi pri ministerskem predsedniku, da prepove zborovanja zloglasnega nemškega „šulvereina“ v Šmarji. Svoj predlog, kateri je bil vsprejet, je opiral na sledeče razloge: 1. Nemški „šulverein“ ni zvest svojim načelom in se bavi več s politikom, kakor s šolo; 2. on nema udov mej domačim prebivalstvom; 3. je ljudstvo vsled demonstracij, katere so „šulvereinovi“ v Šmarji že napravili, tako razdraženo, da se je bati nevarnih izredov, če bi šulverein še kedaj tukaj zboroval.

A ta predlog, recte sklep našemu občinskemu predstojniku, ki je ob enem tudi blagajnik nemškega „šulvereina“ v Šmarji, ni bil po godu in on narekuje zapisnik, se ve da v kmetom nerazumljivem nemškem jeziku tako le: „Anton Komih von Verh bringt vor, dass um Aufhebung der deutschen Schulvereine petitionirt werden möchte. Hiezu stimmten“ itd.

Kmalu potem smo brali v „Deutsche Wacht“ navedeni sklep tako, kakor stoji v zapisniku; razglasil ga je Dečman ali pa njegovi nam dobro znani „nemški bratje“.

Kmetje so bili še le s tem razglasom opozorjeni na Dečmanovo nevestno ravnanje, proti kateremu bodo ostro protestovali.

Kakor se iz tega vidi, ubijajo pri nas „šulverein“ njegovi udje sami, mi smo pa radovedni na sad, katerega bodo želi.

Domače stvari.

— (Vreme.) O sv. Medard, ali ne boš še nehal? Dež dan na dan! Iz domačih krajev nam prihajajo tožbe na tožbe, o slabem vremenu, o slabi letini, o zastalem delu, kar vse tudi v mestu čutimo in obžalujemo. Od oddaljenih stranij našega cesarstva pa vesti čitamo, žalostne vesti o velikih povodnjah in o vsej nesreči, katera jih spremlja. Zlasti v Galiciji so vode stopile iz svojih strug in na več

za letom potrosi za uravnava rek v Galiciji in po drugih deželah, vse ne pomaga nič, kadar pride nova povodenj. In grozno neprimerno vreme vlada po vsej Avstro-Ogerskeji. Toplina je nizka, po gorah naletava sneg in povsod pihajo mrzli vetrovi in viharji. Petrograd in Moskva (namreč na Ruskem!) imela sta ves pretekli teden zjutraj več topline, nego solnčna srednja Italija! Vse to v tem meseci, v tem cvetočem rožniku. Zdi se, kakor da sta suknje menjala april pa junij. Ali še pravijo, da ne bo tako hitro drugače. Meteorološki zavod na Dunaji sklepa iz opazovanj svojih, da se vreme v prihodnjih dneh ne bo kaj posebno izpremenilo. Da bi se le motil!

— (Kresovi.) Piše se nam s kolodvora Borovniškega na Kresni večer: Vsako leto na Kresni večer bil je z našega hriba jako lep prizor opazovalcu, ki je mogel po gorovji, kateremu glavari od tu prekrasno vidni Triglav, videti brez števil gorečih grmad, spomenikov starodavnim slovanskim običajem. Letos pa je bilo menda tožno obnebe krivo, da se ni prižgalo tolikšno število kresov kakor prejšnja leta. Vender pa se je tudi nocoj našelo lahko mnogo kresov pod Triglavovim vznožjem.

— (Velik ogenj v Vevčah.) Danes popoldne ob 3/4. uri naznanjalo se je, da je v fabriki v Vevčah nastal velik ogenj. Gori „Heizhaus“, kjer je postavljen kotel za parno mašino in kjer je nakopičeno mnogo drv za kurjavo. Ljubljanska požarna bramba je hitela z dvema brigadnicami na pomoč.

— (Delavsko pevsko društvo „Slavec.“) Slavna c. kr. dež. vlada je z odlokom dne 9. junija t. l. št. 5312 pravila omenjenega društva potrditi blagovolila. V to svrbo dovoljuje si podpisani odbor p. n. občinstvu in vsem prijateljem petja naznanjati, da prične društvo z današnjim dnem svoje delovanje. Redne pevske vaje za zbor bodo vsak ponedeljek in sredo. Šola za začetnike pa v torek in četrtek vselej ob 8. uri zvečer. Društveni pevovodja je g. J. Justin. Člani vsprejemajo se v omenjenih urah in v nedeljo od 11—12. ure v društveni sobi Gospodske ulice št. 8., I. nadstropje, na dvorišče. Upisnina za redne člane je 20 kr., mesečni doneski pa 20 kr. Podporni člani plačajo letni donesek 3 gold. Ustanovniki društva pa 10 gold. K obilni udeležbi in podpori vabi p. n. občinstvo odbor.

— (Tatvine.) Včeraj po noči ulomil je neznan tat pušico pri znamenji na Predovičevem posestvu na cesti k mestni klavnici in pobral iz nje vse darove. To je v kratkem času že drugi slučaj, da se je ta pušica okrala. — Na Tržaški cesti pa so včeraj po noči ulomili v barako Polanškovo in ukrali jedno pištolo in več železnega orodja. Denarja, katerega so tatovi iskali, neso našli. — Na sv. Petra predmestji zasačili so tatu, ki je iz magacina gospoda Jemčeka po malem kradel baker in ga že odnesel nad dvajset kilogramov.

— (Vojaški zdravniki.) Vojno ministerstvo naše države ima pripravljen nov stanjenik za vojaške zdravnike, kateri na novo opredeljujejo razmero šarž, utegne kmalu uvedeni biti. Po njem bode vojaško zdravniški častniški voj obsegal: Štiri načelne štabove zdravnikov, štiriindvajset štabovih nadzdravnikov prvega reda, trideset štabovih nadzdravnikov drugega reda 94 štabovih zdravnikov, 391 polkovih zdravnikov prvega reda, 195 polkovih zdravnikov drugega reda in 242 nadzdravnikov. S to razdelitvijo bode omogočen boljši avancement in odpomagalo se bode z njo deloma zelo opravičenim pritoževanjem vojaških zdravnikov. Glavni zboljšek je v tem, da dve tretjini polkovih zdravnikov pripadajo k prvemu redu, a tudi s tem je mnogo pridobljeno, da se je pomnožilo število načelnih in višjih štabovih zdravnikov. Mnogo želj pa ostane vojaškim zdravnikom neizpolnenih; bistveni napredek na bolje se jim bode pokazal, kadar se zboljšajo zdravstvene razmere naše vojske sploh. Vse bi se dalo napraviti, a manjka — prvič, drugič in tretjič — denarja!

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 20. t. m. bil je zatožen kmetški fant Lovre Slamnik iz Gorjan hudodelstva uboja. Pustno nedeljo t. l. so v Gorjah fantje pili. Na vasi stalo je več fantov, mej njimi tudi Balant Čop in Jože Jan. Temna noč je bila ko priuka in pripoje zatoženi preko vasi. Balant Čop pravi k fantom: „Zdaj gre Fortunov smrkevec, jaz bom tega hudiča skopal.“ Ko se približa Slamnik fantinom, stopijo na stran a ta vpraša: „Kdo so?“ Jože Jan udari potem zatoženega Slam-

po klanci do vodnjaka za živino napajati in ga z glavo noter porine, da je kar zapluskalo. V istem trenutku pa vsklikne strašansko Balant Čop, kajti zatoženi Slamnik porinil mu je nož v vrat in Čop je zaklical: „Zdaj mi je pa kri spustil!“ Slamnik pa je odšel rekoč: „Kar je iskal, je pa dobil!“ Drugi dan je Čop vsled rane umrl. Zatoženi pravi, da je bil tako pijan, da ničesar ne ve, kaj je delal tisto noč. Porotnikom stavila so se vprašanja, je li zatoženi dejanje dovršil, ali v pijanosti (nezavesti) in ali je bilo njegovo dejanje silobran. Zagovornik dr. Mosché priporočal je porotnikom naj potrdijo silobran, kajti v trenutku, ko je zatoženi s silo v vodo pomočen, misliti je moral, da gre zdaj za življenje. Porotniki (načelnik g. Anton Klein) so prvo vprašanje potrdili, druga pa zanikali in Slamnik je bil obsojen na tri leta teške ječe.

— (Bralno društvo v Gorenjem Logatcu) napravi to poletje, kakor se nam piše, več pohodov v sosesčino. Prvi pohod bode v Rovte nad Logatcem, drugi pa v Bistro pri Borovnici. Društvo priredi tudi doma narodno veselico. Veseli nas to gibanje rodoljubnih društvenikov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Toulon 25. junija. Odposlanec trgovinskega ministerstva dr. Brouardel došel semkaj in zatrjuje, da je kolera le sporadičnega značaja. Včeraj v vojaški bolnici osem, v civilnej bolnici dva za kolero bolna, nobeden s smrtnim izidom, prebivalstvo znatno pomirjeno.

Odesa 24. junija. Pobočnika žandarmerijske uprave, kapitana Gidšena našli v njegovem stanovanju v sence ustreljenega in z bodalcem v prsi ubodenega. Misli se, da se je sam umoril.

Narodne-gospodarske stvari.

Opomin vsem posestnikom vinogradov na Dolenjskem.

Kranjska se ne more več prištevati tistim srečnim deželam, katere so bile do sedaj obvarovane pred trtno ušjo. Ta najhujši sovražnik vinarstva je prodrl na svojem uničevalnem potovanju skozi Evropo in našo državo — že tudi čez meje naše dežele ter se lotil naših vinogradov.

Ogled, katerega je priredilo okrajno glavarstvo Krško s pomočjo gospoda Julija Hansl-na, vodje priprav za obrambo proti trtni uši na Štajerskem, in podpisanega načelnika kot večakov in s posredovanjem popotnega učitelja gosp. Gustava Pirca, katerega je navlašč v to odposlala visoka deželna vlada, je nedvomno dokazal, da se trtna uš že nahaja v okraj „Cigelnik“ blizu Velike Doline, sodnje Kostanjevske, tik meje Hrvaške pri Samoboru, in da je ta kraj le blizu 4 kilometre oddaljen od okuženih vinogradov na Hrvaškem in Štajerskem.

Podpisani odbor za obrambo se je že v pozivu dne 5. avgusta 1881 skrbno izrazil: „Kdo jamči nam, da ni nas že napadel ta škodljivec ali da nas ne napade v kratkem“ — in ta nevidljivi sovražnik prišel je baš že ta čas svoje pogubonosno delo; kajti krajevno raziskavanje je nedvomno dokazalo, da je bila trtna uš najmanj že pred štirimi leti v sedaj okuženem okraju.

Najprvo je bila v vinogradu nekega posestnika s Štajerskega. Iz lege in kakovosti sedaj okuženega okraja, katera je okuženemu središču na Hrvaškem in Štajerskem nasprotna, se nedvomno sklepa, da se ta krilati škodljivec ni sam naselil, ampak da so ga zanesli v te kraje delavci z orodjem, posodo in oblačili.

Kako in kam da se razprostira ta okužni okraj, zamore dokazati le prav vestno in trudopolno preiskavanje teh vinogradov; vender se je bati, da so tega škodljivca delavci že v druge kraje zanesli; posebno radi tega, ker se ni vedelo do sedaj, če je že v naših vinogradih.

Toraj pazite vestno posestniki vinogradov, naznanite precej vsako nenavadno prikazen na trtji, posebno, če prične pešati ali slabo razvijati se listje in če je nasad slab ali pa če ga celo ni, — politični oblasti naravnost ali pa potom dotičnega županstva, in če je le mogoče, poročajte tudi o tem nemudoma in naravnost odboru za obrambo proti trtni uši, da se prične precej preiskovanje in da se v slučaju okuženja prirede precej dotične priprave, drugače nam uniči ta škodljivec vse vinograde.

Le tačas zamoremo premagati tega škodljivca, če se je zasledil koj početkom in da ni okuženi okraj preobširen.

Radi tega mora odbor p. n. posestnike vinogradov resno opominjati, da ne pridejo v nobeno dotiko z okuženim okrajem ter se tako obvaruje velike nesreče.

Akoravno je že vsa skrb odborova obrnena na okuženi okraj, vender ne bode opustil odbor

izpolajevanje prevzete častne dolžnosti po celem obsegu.

Rudolfovo, 20. junija 1884.

Odbor za obrambo proti trtni uši.

Načelnik:

Anton Ogulin.

Stanje avstrijske setve.

(Sredijunija meseca 1884.)

Iz poročila poljedelskega našega ministertva posnamemo sledeče:

Izpodnebna moča v prvi polovici junija meseca je bila sploh dobra za setev, ker je odpravila škodljivost mraza z 28. dne maja, tako da se je letina na bolje obrnila izza zadnjega poročila.

Za rž se poprek sme pričakovati srednja žetev. V Galiciji in Bukovini bode zelo dobra, a na Kranjskem, kjer je burja veliko kvare napravila se obeta skoro slaba žetev.

Pšenico je gosti in neprestano deževje zelo položilo na tla, zavoljo tega se je listov rja položila; veliko pšenice tudi ta nadloga ni zadela; a če bode vreme ugodno, utegne se tudi oškodovana popraviti.

Največ je moča koristila ječmenu in ovsu. Zlasti oves je večidel ze le. Za ječmen je moča prišla malo prepozno, po nekaj je je tudi preveč bilo, zato je postal rumenkast, plevelast in zarjav.

Tudi v turščici se je zaredilo veliko plevela. Ima pa tuščica krepko rast, obeta veliko, zlasti če se jo bo v lepem vremenu dalo obdelovati.

Stročje stoji prav lepo, tako tudi krompir, ki je namestu zmrzlih pogljal nove rastlike.

Košnjo je dež deloma pretrgal ali zamotil, deloma zaviral. Na mnogih travnikih leži seno tako dolgo že, da je izprideno, ali pa je na tem, da se izpridi. Tožba o slabem senu bode skoro občna, tudi ga je le srednje. Bolje so se obnesla deteljiska.

Na planino živine neso gnali, ali pa so je morali spraviti v nižino nazaj, ker je tu in tam zapadel sneg.

O lanu se dobro zve iz Bukovine in z Gorenjega Avstrijskega.

Hmelj se je dosedaj primerno razvijal.

Trto, ki je večidel že bila cvesti začela, znatno pokvarila sta dež in, zlasti na Kranjskem, burja, tako da se menj obeta, vender ne popolnem neugodno. Oidium se prikazuje na Spodnjem Štajerskem in v Gorici, Tortrix uvana na Spodnjem Štajerskem in v južnih Tirolah, Phytoptus vitis na Spodnjem Štajerskem.

Sadja je veliko odpadlo. Večinoma se za sadje kaže slaba letina; le češnje se dobro obnašajo ali vsaj dado dobro upanje.

Javne dražbe.

26. junija: 1. eks. držb. pos. Janeza Gregorčica iz Gorenje vasi, 545 gld., v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Mihe Baniča z Vrha, 514 gld., v Rudolfovem. Relicit. pos. Josipa Golfa iz Loža, v Ložu. 3. eks. držb. pos. Josipa Kočevarja iz Pristave, v Rudolfovem.

27. junija: Relicit. pos. Mihe Kapša iz Starega trga, 155 gld., v Črnomlju. Relicit. pos. Jurija Ivaniča z Belč-Vrha, v Črnomlju. 1. eks. držb. pos. Jakoba Judniča iz Rožanca, 599 gld., v Črnomlju. Relicit. pos. Jurija Štefana, iz Prelesja, 176 gld., v Črnomlju. 1. eks. držb. pos. Jurija Strucija, iz Jerneje vasi, 654 gld., v Črnomlju. 3. eks. držb. pos. Katarine Jelenič iz Gorenje Lukovice, 827 gld., v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Janeza Staverja z Šilertabra, v Ilirski Bistrici. 1. eks. držb. pos. Frana Habijana iz Sevelj, 640 gld., v Loki.

28. junija: 1. eks. držb. pos. Frana Stebelja z Ustja 782 gld. 55 kr., v Vipavi. 3. eks. držb. pos. Matijana in Matevža Težaka iz Hrasta, 1933 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Franca Šteha iz Male Bačne 6416 gld., 40 kr., v Ljubljani. 2. eks. držb. pos. Janez Bajuka iz Soteske, v Metliki. 2. eks. držb. pos. Ane Sten iz Spodnje Lokvice v Metliki.

Tuji:

dne 24. junija.

Evropa: Gerga iz Grada. — Troha iz Trsta. Pri Sloun: Müller z Dunaja. — Murnik iz Kamnika. — Krauss z Dunaja. Pri Maltet: Pischinger z Dunaja. — Dr. Finschger iz Grada. — Drucker z Dunaja. — Dr. pl. Lettis iz Reke. — Schwarz z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. junija	7. zjutraj	734-17 mm.	+14.8°C	sl. vzh.	obl.	17.00 mm.
	2. pop.	733-91 mm.	+18.6°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	735-43 mm.	+13.4°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura +15.6°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 05	kr.
Srebrna renta	80	90
Zlata renta	102	15
5% marčna renta	95	50
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	300	40
London	121	85
Srebro	—	—
Napol.	9	69 1/2

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

C. kr. cekini.	5 gld. 76	kr.
Nemške marke	59	60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	—
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld. 168	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	102	10
Ogrska zlata renta 6%	122	55
" " papirna renta 5%	91	40
5% štajerske zemljišč. odvez. obli.	88	50
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Prior. obli. Elizabetine zapad. železnice	121	75
Prior. obli. Ferdinandove sev. železnice	107	30
Kreditne srečke	105	75
Rudolfove srečke	100 gld. 175	—
Akcije anglo-avstr. banke	10	18
Tramway-društ. velj.	120	107
	170 gld. a. v.	75

Zahvala.

Podpisani odbor se najprisernejše zahvaljuje vsem društvom in podpornikom, ki so z veliko požrtvovalnostjo pomagali, da se je slovesno blagoslovljenje zastave „Savinjskega Sokola“ dne 1. t. m. tako nepričakovano sijajno vršilo, in sicer:

1. Slavnemu „Ljubljanskemu Sokolu“ in pevskega zboru Ljubljanske Čitalnice, ki sta se jako mnogobrojno udeležila slavnosti ter s tem tudi privabila še mnogo drugih društev in odličnih rodoljubov iz raznih krajev; hvala izvršnim telovadcem, telovadnemu učitelju gospodu Mulačku, vrlemu starosti, spoštovanemu gospodu Valentinčiču in ne-utrudljivemu požrtvovalnemu našemu prvemu podpiratelju Vekoslavu Legatu; hvala izvršnim pevcom in njih vodji gospodu Vojtehu Valentu za prekrasno petje, katero je mnogobrojne poslušalce rajske ogrevalo.

2. Slavnemu „Hrvatskemu Sokolu“ v Zagrebu, ki se je svečanosti udeležil v veliko radost Savinčanom in Slo-vencom sploh, da smo dobili sicer redko prilichnost, na slo-venkeje zemlji pozdravljati tako lepo številno odličnih članov nam po zgodovini in krvi dragega sosednega naroda hrvat-skega ter se ž njimi za sveti narodni poklic tako prijetno navduševati.

3. Odličnej deputaciji „Tržaškega Sokola“; ona se ni ustrašila dolgega pota in slabega vremena ter je prišla, da je pokazala živo bratovsko ljubezen Slovincem ob nemški meji.

4. Priserčna zahvala vsem trem deputacijam iz Kam-nika, posebno pevskega društvu „Liri“; ti vrli rodoljubi so se podali s posebnim pogumom po noči na težaven pot v grdem vremenu, da so nam prišli z bratovsko ljubeznijo v pomoč narodno svečanost sijajnejše obhajati.

5. Slavnej Čitalnici v Celji in sicer slavnemu odboru za vsprejem gostov in pevskega zboru se za veliko pomoč ne moremo zadosti zahvaliti; slavni pevski zbor Čitalnice Celjske pod vodstvom vrlega gospoda A. Sochorja nam je bil izvrstna pomoč; petje v cerkvi pri slavnostni maši je izvršil tako veličastno, da se takega poprej nesmo nadejali; odbor za vsprejem gostov in za mnoge druge priprave je veliko radovoljno storil ter Savinčane jako vsepešno, blago-dejno budil in unemal k vzajemnosti; Celjska Čitalnica s svojim velespoštovanim predsednikom gosp. dr. J. Srncem je sploh pokazala, da ima mnogo jako odličnih in mnogo-stransko spretno delavnih rodoljubnih udov; izrekamo jim najiskrenejšo zahvalo.

6. Slavni starodavni Ptuj, odlikujoč se vselej na braniku za slovensko narodnost, poslal je jako vrle, odlične rodoljube in krasne darove k slavnosti; zatorej najpriser-nejša zahvala slavnej Ptujске Čitalnici, slavnemu „Sloven-skemu pevskega društvu“, vrli rodoljubom in pred vsem rodoljubnim Slovenkam Ptujskim za krasne trakove, daro-vane Sokolske zastavi; krasno delo iz nežnih rodoljubnih rok v narodni kinč in ponos pač više cenimo kot zlato in srebro; Bog daj, da bi se vse Slovence po slovenskem Šta-terji odličile v narodnem žitju, katero tuji upliv, tuja vzgoja premnogim strahovito gzi.

7. Vrli Zavčani so pri celem slavnosti izvrstno sode-lovali: prav lepo so se pripravili za vsprejem gostov v Zavei, v Mozirje pa je prišla njih lepa požarna bramba v velikem številu, in pevski zbor, močan čez 20 glasov, nas je, odkrito rečeno, iznenadil; ni še dolgo, ko se je začel vaditi in že je pokazal tako sijajen uspeh, da se ga iz ce-lega srca veselimo ter vrliim bratom prav priserčno čestitamo, posebno pa marljivemu in spretnemu pevovodji gospodu Fr. Pečovniku. Vsem izrekamo najprisernejšo zahvalo.

8. Priserčno smo se veselili mlade a vrle požarne brambe iz Rečice, ki je pri celem slavnosti tako odlično so-delovala, da jej dolžno najgorkejšo zahvalo izrekamo.

9. Tudi deputacija slavne Čitalnice iz Šiške pri Ljub-ljani se ni vstrašila težavnega pota v grdem vremenu čez Kamnik in Gornji Grad; prišla je, da je izkazala pri slav-nosti Slovincem na Štajerskem bratovsko ljubezen; zatorej jej izrekamo najgorkejšo zahvalo.

10. Priserčno zahvalo izrekamo še slavnim Čitalnicam, ki so se po deputacijah slavnosti udeležile, in sicer: Mari-borska, Šmarijska pri Jelšah, Šaleška v Sočtanju, ki je bila jako mnogobrojno zastopana, Gornjegraška, Vranska.

11. Priserčno se zahvaljujemo tudi mnogim odličnim rodoljubom, ki so se slavnosti udeležili, iz Konjic, iz Šent

Jurja na južnej železnici, iz Teharj pri Celji, iz Ormoža, iz Središča, iz Laškega Trga, iz Slovenjega Grada, iz raznih krajev Šaleške, spodnje in zgornje Savinjske doline, posebno pa rodoljubnim Braslovčanom, ki so goste slovesno vsprejeli.

12. Najiskrenejšo zahvalo in visoko spoštovanje iz-rekamo velespoštovanemu gospodu dru. Josipu Vošnjaku za izvrstni slavnostni govor in drugo važno pomoč, brez koje bi bila osnovana slavnost gotovo po vodi splavala; pre-častitemu gospodu dekanu v Gornjem Gradu Lovro Potoč-niku, ki so blagovoljno opravili slavnostno sv. mašo in bla-goslovljenje zastave, katere pomen in želje sv. cerkve so izvrstno razložili z ganljivo-lepim govorom; prečastitemu go-spodu gvardijanu samostana v Nacaretu o. Viktorju Jeran-čiču, ki so prijazno odredili posebno sv. mašo, ko je došlo okoli 300 gostov in mnogo družega ljudstva na prijazni hribček obiskat samostansko lepo cerkev. Nepozabljiv nam je prekratek čas pri sv. maši, ko je veličastno cerkveno petje izvrstnih Ljubljanskih pevcev mnorega do solz ganilo.

Mozirje, dne 11. junija 1884.

Odbor „Savinjskega Sokola“.

Joža Lipold,
starosta.

Zadeti od globoke britkosti, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o ločitvi iskreno ljubljene, nenadomestljive soproge, najboljša matere, tašče in stare matere, gospe

Franciške Matheusche, roj. Lešnak,

katera je večeraj ob 11. uri po noči po dolgej, hudej bolezn, previdena s sv. zakramenti za umi-rajoče, v 61. letu svojega življenja, polna potr-pežljivosti v Gospodu zaspala.

Posvetni ostanki umrle in tako hitro ločivše se bodo se v četrtek 26. t. m. popoldne ob 5. uri v mrtvaški hiši: Nemški trg št. 5 blagoslovili in odpeljali se k sv. Krištofu k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v Trnovske farnej cerkvi.

(409)

V Ljubljani, dne 25. junija 1884.

Josip Matheusche, soprog. — Ivan in Josip Matheusche, sinova. — Pavla Klement, roj. Matheusche, hči. — Berta Matheusche, roj. Brolich, snaha. — Anton Klement, zet. — Herman in Doroteja Matheusche, unuka.

Umetne (32-46)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 15. dan julija.

„Germania“, 4200 „ v 30. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emillano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (379-14)

RAZGLAS

hranilnice in zastavljavnice Ljubljanske.

Zaradi sklepanja računov za prvo polovico 1884. leta bo

hranilnica in zastavljavnica

od 1. do 15. julija t. l.

za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice,

v Ljubljani, dne 16. junija 1884.

(399-2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.